

Přišel mi k svátku gratulovat Olda ...

Název emise: Divadlo Semafor – 60 let
Den vydání: 23. října 2019
Hodnota: „A“ (= 19 Kč ke dni vydání); kat. č. 1048
Rozměr známkového obrazu: 40 x 23 mm
Výtvarný návrh: Jiří Suchý
Druh tisku: plnobarevný OF
Papír: fil-an-OF; **Tisk:** PTC Praha
Tisková forma: 2x 50; **Náklad:** 500 tis.
Rytec FDC: Jaroslav Tvrdoň
FDC: OTp v barvě tmavě modré
Tisk: PTC Praha; **Náklad:** 3.400

letech dokonce pošta doručila dopis odněkud z ciziny, na jehož obálce byla místo adresy jen kresba slamáku a buřinky a slovo Praha.

Semafor pro mne v dětství a mládí zmean-

nal to, co pro moje rodiče Divadlo ABC s Werichem a Horníčkem a pro parodiče Osvobozené divadlo V+W+J. Měl jsem k němu blízko i osobně, jako student jsem se léta přátelil s jednou jeho zpěvačkou, a tak jsem tam byl častým hostem, v hledišti i v zákulisí, v divadelním klubu. S Jiřím Suchým jsem tedy měl příležitost se setkat a musím říci, že je to pozoruhodný muž – při všem svém nadání a vší své slávě milý a skromný. Známy dávný pražský advokát Vladimír Bočkovský jako výraz nejvyššího obdivu používal označení – *je to slušný člověk*. A přesně to bych řekl i o Jiřím Suchém.

Nám filatelistům je blízký i tím, že je celoživotním sběratelem. Je známo, že (stejně jako třeba Adolf Born) sbírá historické přílby, ale sbírá i věci nám bližší – pohlednice. Líbí se mi jeho výrok, že „jak je něčeho víc než tři, je to už sbírka“. Vzpomínám si, jak jednou přišel do prodejny Profil, bylo to ještě v pasáži banky Na příkopě, a zálibně si tam prohlížel mince, které jsme tehdy také vedli. Jestli si nějakou koupil, si už nepamatuju, jeho zaujetí pro věc jsem ale nezapomněl.

O Jiřím Suchém jsem napsal, že je to jeden z mála géníů, s nimiž máme to štěstí sdílet stejnou dobu. Přes nepřízeň doby, která jej a jeho tvorbu pronásledovala po desítky let, přes osobní tragédie, jimž musel čelit (zemřel mu půlroční syn, pak partner Šlitra, a taky manželka, ta v pouhých 46 letech), s obdivuhodnou vytrvalostí a naprosto oddaností tlačí svou divadelní káru dál, dodává nám radost a prostřednictvím svých písní se vlastně stal součástí našich životů. Ty písně se nakonec dostaly i do školních zpěvníků a jejich autor do učebnic. Když jsem psal tyhle řádky, v hlavě mi pořád zněla ta uvedená v titulku. Zakončeme tedy dnešní povídání o nové známce a jejím autorovi poznámkou z dávného rozhovoru se Suchým v Lidových novinách: Jiří se řídí jedním heslem, které si pro sebe kdysi vymyslel v těch nejhorších dobách: „*Když všichni říkají, že je všechno v hajzlu, znamená to, že nic není ztraceno. Protože člověk ví, kde to hledat.*“

Nám filatelistům je blízký i tím, že je celoživotním sběratelem. Je známo, že (stejně jako třeba Adolf Born) sbírá historické přílby, ale sbírá i věci nám bližší – pohlednice. Líbí se mi jeho výrok, že „jak je něčeho víc než tři, je to už sbírka“. Vzpomínám si, jak jednou přišel do prodejny Profil, bylo to ještě v pasáži banky Na příkopě, a zálibně si tam prohlížel mince, které jsme tehdy také vedli. Jestli si nějakou koupil, si už nepamatuju, jeho zaujetí pro věc jsem ale nezapomněl.

O Jiřím Suchém jsem napsal, že je to jeden z mála géníů, s nimiž máme to štěstí sdílet stejnou dobu. Přes nepřízeň doby, která jej a jeho tvorbu pronásledovala po desítky let, přes osobní tragédie, jimž musel čelit (zemřel mu půlroční syn, pak partner Šlitra, a taky manželka, ta v pouhých 46 letech), s obdivuhodnou vytrvalostí a naprosto oddaností tlačí svou divadelní káru dál, dodává nám radost a prostřednictvím svých písní se vlastně stal součástí našich životů. Ty písně se nakonec dostaly i do školních zpěvníků a jejich autor do učebnic. Když jsem psal tyhle řádky, v hlavě mi pořád zněla ta uvedená v titulku. Zakončeme tedy dnešní povídání o nové známce a jejím autorovi poznámkou z dávného rozhovoru se Suchým v Lidových novinách: Jiří se řídí jedním heslem, které si pro sebe kdysi vymyslel v těch nejhorších dobách: „*Když všichni říkají, že je všechno v hajzlu, znamená to, že nic není ztraceno. Protože člověk ví, kde to hledat.*“

¹⁾ Semafor se měl původně jmenovat *Dimafor*, Divadlo MALých FOREm, ale to se Suchému nelíbilo, a tak ho napadlo mnohem srozumitelnější slovo *Semafor*, a až pak hledali těch potřebných sedm malých forem, z nichž ale nakonec zbyla jediná – hudební komedie.

nal to, co pro moje rodiče Divadlo ABC s Werichem a Horníčkem a pro parodiče Osvobozené divadlo V+W+J. Měl jsem k němu blízko i osobně, jako student jsem se léta přátelil s jednou jeho zpěvačkou, a tak jsem tam byl častým hostem, v hledišti i v zákulisí, v divadelním klubu. S Jiřím Suchým jsem tedy měl příležitost se setkat a musím říci, že je to pozoruhodný muž – při všem svém nadání a vší své slávě milý a skromný. Známy dávný pražský advokát Vladimír Bočkovský jako výraz nejvyššího obdivu používal označení – *je to slušný člověk*. A přesně to bych řekl i o Jiřím Suchém.

Nám filatelistům je blízký i tím, že je celoživotním sběratelem. Je známo, že (stejně jako třeba Adolf Born) sbírá historické přílby, ale sbírá i věci nám bližší – pohlednice. Líbí se mi jeho výrok, že „jak je něčeho víc než tři, je to už sbírka“. Vzpomínám si, jak jednou přišel do prodejny Profil, bylo to ještě v pasáži banky Na příkopě, a zálibně si tam prohlížel mince, které jsme tehdy také vedli. Jestli si nějakou koupil, si už nepamatuju, jeho zaujetí pro věc jsem ale nezapomněl.

O Jiřím Suchém jsem napsal, že je to jeden z mála géníů, s nimiž máme to štěstí sdílet stejnou dobu. Přes nepřízeň doby, která jej a jeho tvorbu pronásledovala po desítky let, přes osobní tragédie, jimž musel čelit (zemřel mu půlroční syn, pak partner Šlitra, a taky manželka, ta v pouhých 46 letech), s obdivuhodnou vytrvalostí a naprosto oddaností tlačí svou divadelní káru dál, dodává nám radost a prostřednictvím svých písní se vlastně stal součástí našich životů. Ty písně se nakonec dostaly i do školních zpěvníků a jejich autor do učebnic. Když jsem psal tyhle řádky, v hlavě mi pořád zněla ta uvedená v titulku. Zakončeme tedy dnešní povídání o nové známce a jejím autorovi poznámkou z dávného rozhovoru se Suchým v Lidových novinách: Jiří se řídí jedním heslem, které si pro sebe kdysi vymyslel v těch nejhorších dobách: „*Když všichni říkají, že je všechno v hajzlu, znamená to, že nic není ztraceno. Protože člověk ví, kde to hledat.*“

FB

